ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

23 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4169

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΦΑΙΔΡΟΝ "ΜΝΗΜΟΝΙΟΝ,, ΣΥΜΠΤΩΜΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΚΤΡΑΧΗΛΙΣΜΟΥ

ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΟΙ ΚΑΙ ΕΣΤΕΡΗΜΕΝΟΙ ΟΙΑΣΔΗΠΟΤΕ ΣΟΒΑΡΟΤΗΤΟΣ ΟΙ ΑΝΑΛΑΒΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ

ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΨΕΥΔΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΩΝ

Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ΑΝΑΚΙΝΩΝ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ, ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΑ ΔΟΛΙΑ ΣΧΕΔΙΑ

ΘΟΡΥΒΟΣ ΚΑΙ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΧΘΕΙΣΑΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ

ΩΜΙΛΗΣΑΝ ΟΙ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ, ΠΑΣΑΛΙΔΗΣ, ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ, ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 22. Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, πρὸ τῆς ἡμερησίας διατάξεως ὁ πρωθυπουργὸς κ. Καραμανλῆς, λαβὼν τὸν λόγον, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σώματος ἐδημιουργήθη ἕνα ἀπίθανον ζήτημα. Τὸ ζήτημα τοῦτο, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι φαιδρὸν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὡς σύμπτωμα ἠθικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἐκτραχηλισμοῦ, ὁδηγεῖ εἰς θλιβερὰ συμπεράσματα.

»Εἰς μίαν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη ἐπιστολὴ ἑνὸς πρώην βουλευτοῦ, ἥτις ἀναφέρεται εἰς ἕνα κείμενον, τὸ ὁποῖον μοῦ ἀπηύθυνεν ὁ κ. Πιπινέλης τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1955. Ὁ ἐπιστολογράφος ἐν μέσῳ ἀσυναρτησιῶν διατυπώνει ὄχι ἁπλῶς αὐθαίρετα, ἀλλὰ καὶ κακόπιστα συμπεράσματα. Ἠρνήθην νὰ ἀπαντήσω εἰς τὴν ἐπίθεσιν, διότι οἱ ἀναλαβόντες τὴν ἐπίθεσιν καὶ ἀναξιόπιστοι εἶναι, ἀλλὰ καὶ ἐστερημένοι σοβαρότητος.

»Ἐπειδὴ ὅμως τινὲς ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπέδωκαν σημασίαν εἰς τὸ δημοσίευμα αὐτό, μολονότι ἐγνώριζον τὸ ποιὸν καὶ τὴν σοβαρότητα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀνέλαβον τὴν ἐπίθεσιν, ἐνόμισα ὅτι εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ φέρω τὸ θέμα εἰς τὴν Βουλήν, εἰς τρόπον ὥστε ἂν τις ἐκ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὑιοθετῇ τὰ διατυπωθέντα ὡς συμπεράσματα εἰς τὸ δημοσίευμα ἐκεῖνο, ἔχει νὰ κάμῃ ἐρωτήσεις ἢ ἀκόμη νὰ διατυπώσῃ καὶ ἐπικρίσεις, τίθεμαι εἰς τὴν διάθεσίν του ἵνα συζητήσω μαζύ του».

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Βενιζέλος, ὁμιλῶν ἐν συνεχείᾳ, λέγει τὰ ἑξῆς:

—Εἶμαι εὐτυχής, διότι ἐκ πρωτοβουλίας τῆς Κυβερνήσεως ἔρχεται ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς συζήτησιν τὸ θέμα αὐτό. Ἐσκόπουν δὲ ἐπ' αὐτοῦ νὰ λάβω τὸν λόγον κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν. Δὲν γνωρίζω τὸ μνημόνιον. Δὲν ἔχω ἀντίγραφον οὔτε φωτοτυπίαν, ὥστε νὰ ἐπικαλεσθῶ ἐπιχειρήματα ἐναντίον σας. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γεννᾷ εἰς ἡμᾶς ἀπορίαν, εἶναι ἡ χρονολογικὴ σύμπτωσις μεταξὺ τοῦ ὑποβληθέντος μνημονίου ἐκ μέρους ἑνὸς εἰδικοῦ διὰ τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα πρὸς ὑμᾶς ὡς ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων, καὶ τῆς προεργασίας, ἡ ὁποία ἐγένετο διὰ τὴν προώθησίν σας εἰς τὴν πρωθυπουργίαν. Αὐτὸ εἶναι τὸ σημεῖον, τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον θὰ ἠθέλαμεν νὰ μᾶς δώσετε ἐξηγήσεις».

Ὁμιλεῖ ἐν συνεχείᾳ ὁ πρόεδρος τῆς Ε.Δ.Α. κ. Πασαλίδης, ὁ ὁποῖος καὶ αὐτὸς προσθέτει ὅτι ὁ χρόνος, ποὺ συνετάχθη τὸ μνημόνιον ἔκαμεν ἐντύπωσιν καὶ συμπίπτει μὲ τὰς συνεννοήσεις διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ κ. Καραμανλῆ εἰς τὴν ἐξουσίαν.

—Δὲν θέλω, εἶπε, νὰ θίξω τὸν κ. Πρωθυπουργόν. Ὑποπτεύομαι μήπως εἰς τὰ παρασκήνια...(ἡ φράσις αὐτὴ τοῦ κ. Πασαλίδη δημιουργεῖ ζωηρὸν ἐπεισόδιον).

Ὁ κ. Καραμανλῆς, ἐγειρόμενος, λέγει:

—Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ ὑποπτεύεσθε. Σᾶς ἀρνοῦμαι τὸ δικαίωμα νὰ ὑποπτεύεσθε.

Πασαλίδης: Δὲν λέγω εἰδικῶς δι' ἐσᾶς. Εἰς τὰ παρασκήνια ὁ κ. Πιπινέλης, τοῦ ὁποίου εἶναι γνωστὴ ἡ ἀντικυπριακὴ θέσις...

Καραμανλῆς: Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐγκαταλείψετε τὴν τακτικὴν τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρισίας (χειροκροτήματα). Τί ὑποπτεύεσθε;

Πασαλίδης: Κύριε πρόεδρε τῆς Κυβερνήσεως...

Καραμανλῆς: Τὰ ὑπονοούμενα νὰ τὰ ἀφήσετε κατὰ μέρος. Ὅ,τι ἔχετε νὰ εἰπῆτε, νὰ τὸ εἰπῆτε ἐδῶ.

Συνεχίζων ὁ κ. Πασαλίδης, λέγει ὅτι δὲν πρόκειται μόνον περὶ τοῦ περιβοήτου μνημονίου. Ἀλλὰ καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὸ Κυπριακὸν ἔγγραφα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν νὰ κατατεθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ νὰ γίνῃ τότε ἀνοικτὴ καὶ καθαρὴ συζήτησις. (Νέος θόρυβος, νέαι κωδωνοκρουσίαι).

—Διαφορετικά, συνεχίζει ὁ κ. Πασαλίδης, ὅ,τι καὶ ἂν ἐσεῖς ἰσχυρισθῆτε ἀπόψε, μένεται ὑπὸ κατηγορίαν.

Ράλλης: Ἀπειλεῖτε;

Πασαλίδης. Δὲν ἀπειλοῦμεν, ἀλλὰ λέγομεν τὴν ἀλήθειαν καὶ τονίζομεν.. (Νέος θόρυβος, νέαι κωδωνοκρουσίαι).

Ὁ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΗΝΑΓΚΑΣΘΗ ΝΑ ΟΜΟΛΟΓΗΣΗ:

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΙΠΟΤΕ ΤΟ ΔΙΑΒΛΗΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΟΥ κ. ΠΙΠΙΝΕΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Τσιριμῶκος, ὁ ὁποῖος λέγει τὰ ἑξῆς:

—Εἶναι βέβαιο; δικαίωμα τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ θεωρῇ τὸ δημοσίευμα τόσον φαιδρόν, ὥστε νὰ μὴ θεωρῇ ὅτι ἀξίζει τὸν κόπον νὰ δώσῃ ἀπάντησιν κἂν εἰς αὐτό. Δικαίωμά μας εἶναι νὰ ἔχωμεν τὴν ἀντίθετον γνώμην. Ἡμεῖς καὶ τώρα δηλοῦμεν ὅτι δὲν δεχόμεθα νὰ υἱοθετήσωμεν καμμίαν κατηγορίαν, ἐκ τῆς ὁποίας δὲν προσφέρονται ἁπτὰ ἀποδείξεις. Ἀλλ' ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπισημάνωμεν ὅτι ἕνα μέγα μέρος τῆς κοινῆς γνώμης; ἐπρόσεξε τὴν κατηγορίαν αὐτὴν καὶ διερωτᾶται περὶ τίνος πρόκειται.

Συνεχίζων ὁ κ. Τσιριμῶκος, λέγει ὅτι συμφώνως μὲ τὸ δημοσίευμα ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς ἄλλην πολιτικὴν ἐπίστευε καὶ ἄλλην ἐκήρυττε.

Καραμανλῆς. Ἐὰν σοβαρῶς τὸ ὑποστηρίζετε αὐτό, εἶσθε ὑποχρεωμένος, ἐὰν εἶσθε ἔντιμος ἄνθρωπος, νὰ τὸ ἀποδείξετε. Νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀκούσετε πρῶτα καὶ ἔπειτα νὰ διατυπώσετε συμπεράσματα.

Ἀκολούθως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ κ. Στεφανόπουλος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται εἰς τὰ δημοσιευθέντα εἰς μίαν ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα ὑπὸ τεῦ γεν. διευθυντοῦ τοῦ κόμματος τοῦ κ. Πιπινέλη. (Θόρυβος, κωδωνοκρουσίαι).

—Γνωρίζετε, συνεχίζει ὁ κ. Στεφανόπουλος, ὅτι εἶμαι παλαιὸς κοινοβουλευτικὸς καὶ δὲν πρόκειται μὲ τὰς ἀνάρθρους αὐτὰς κραυγὰς νὰ μὲ ἐμποδίσετε. Θὰ εἶπω, ὅ,τι ἔχω νὰ εἶπω καὶ ὅποιος νομίζει ὅτι δύναται νὰ ἀντικρούσῃ ταῦτα, τὸ βῆμα εἶναι ἐλεύθερον.

Συνεχίζων ὁ κ. Στεφανόπουλος λέγει ὅτι ἐπειδὴ ἐδημοσιεύθησαν ὡρισμένα γεγονότα τὰ ὁποῖα ἐθεώρησα σοβαρά, καὶ αὐτὰ χωρὶς νὰ τὰ υἱοθετήσω, διότι δὲν ἐγνώριζον τὰ γεγονότα οὔτε εἶδον τὸ μνημόνιον, ἐζήτησα ὅπως ἡ Κυβέρνησις παράσχῃ ἐξηγήσεις. Διότι πράγματι ἐδημοσιουργήθη εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην ἐντύπωσις ὅσον ἀφορᾷ τὸ κείμενον τοῦ μνημονίου. Ἐφ' ὅσον τὰ κείμενα αὐτὰ δὲν τὰ ἔχομεν, δὲν δυνάμεθα νὰ διατυπώσωμεν κατηγορίαν. Ἀναμένομεν ὅμως τὴν σαφῆ ἀπάντησιν ἐπ' αὐτοῦ. Διότι ἂν κατὰ σύμπτωσιν ὑπάρχουν ὅροι ἐντὸς αὐτῶν καὶ εἰς ἐποχήν, κατ' ἣν ἡμεῖς ἱστάμεθα ἀμετάθετοι ἀπὸ συμφώνου μὲ ὅλην τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ Λονδῖνον ἐπὶ τῆς σημερινῆς πολιτικῆς, ἔπρεπε νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ἡ σταφὶς εἶναι εἶδος πολυτελείας καὶ πρωταρχικὸν ρόλον παίζει ἡ ποιότης. Ἡ διηνεκῶς αὐξανομένη εὐημερία τῶν λαῶν ἀκολουθεῖται οὐ μόνον ἀπὸ τὴν ποσοτικὴν ζήτησιν εἰδῶν πολυτελείας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς καὶ ἀπὸ τὴν ποιοτικήν. Ἐπιβάλλεται συνεπῶς νὰ παροτρύνωμεν εἰς νέας φυτείας τοὺς ἀγρότας τῶν περιοχῶν, ὅπου δύναται νὰ παραχθῇ εὐγενὴς ποιότης. Κατὰ περίεργον σύμπτωσιν, ὅπου δύναται νὰ παραχθῇ σταφὶς ποιότητος ὅλως ἐξαιρετικῆ, ἐκεῖ οὐδεμία ἄλλη καλλιέργεια εὐοδοῦται. Αὐτὰ εἶναι τὰ ὀρεινὰ ἐδάφη, τὰ ὁποῖα δὲν ἀρδεύονται καὶ ἅτινα σήμερον παραμένουν ἀκαλλιέργητα πρὸς ζημίαν τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας.

»Τὸ καθῆκον ὅθεν ἡμῶν ἔναντι τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ ἐναντι αὐτοῦ τούτου τοῦ προϊόντος εἶναι νὰ ἐπιτρέπῃ ἡ ἐμφύτευσις νέας σταφιδοκαλλιεργείας εἰς ἐδάφη ἀκατάλληλα μὲν δι' οἱανδήποτε ἄλλην καλλιέργειαν, ἀλλ' ὅπου εὐτυχῶς παράγεται ἐξηγενισμένη ποιότης, ἥτις μᾶς χρειάζεται διὰ νὰ διαφημίσωμεν τὸ εἶδος πρὸς ὄφελος τοῦ συνόλου τῶν σταφιδοπαραγωγῶν».

Ὁμιλῶν ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Δρούλιας ἐπὶ τοῦ ἄρθρου 3 λέγει τὰ ἑξῆς:

«Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 3, οἱ ἔχοντες φυτεύσει σταφιδαμπέλους κατὰ τὰ τελευταῖα 2 ἢ 3 ἢ 4 ἔτη ὑποχρεοῦνται ἐν εἴδει ποινῆς εἰς τὴν καταβολὴν 500 δρχ. κατὰ στρέμμα. Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε ὀρθὸν καὶ πρέπει νὰ τροποποιηθῇ, διότι, ὡς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς ἐδήλωσεν εἰς τὴν αἴθουσαν ταύτην τὴν 17 Δεκεμβρίου, διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου ἀπαλλάσσομεν σήμερον τῶν κυρώσεων τῶν προβλεπομένων εἰς τὸν παλαιὸν νόμον, ἐπειδὴ ἠγέρθη ἀμφισβήτησις ἐὰν αἱ φυτεῖαι ἔγιναν ἐντὸς τῆς προθεσμίας ἢ ὄχι, ἐὰν ἐμπίπτουν ἢ ὄχι εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν, ἐπειδὴ δηλαδὴ ἀμφισβητοῦν ἐὰν νομίμως ἢ παρανόμως ἐφυτεύθησαν.

»Ἀλλωστε δὲν εἶναι λογικὸν νὰ τιμωρῶμεν ἐκείνους, οἵτινες προσέφερον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν, διότι πράγματι μὲ τὸ νὰ φυτεύσουν, συνετέλεσαν εἰς τὴν ὠφέλιμον αὔξησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας. Πάντως εἶναι ἀπαράδεκτο νὰ ἐπιβάλλωμεν οἰκονομικὰ βάρη εἰς δυσπραγοῦντας, διότι ὡς πρὸς τοὺς ἀγρότας οὐδαμῶς ἀληθεύουν τὰ ὅσα λέγομεν ὅτι ἀνήλθε τὸ βιωτικὸν ἐπίπεδον αὐτῶν».

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἀδαμόπουλος, ἀπαντῶν εἶπεν, ὅτι ἐντὸς 2 ἢ 3 μηνῶν θὰ συντάξῃ νέον νομοσχέδιον λύσεως τῆς ἐντὸς εὐλόγου καὶ τακτῆς προθεσμίας αὐτοδιαθέσεως καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνην ἐγένετο εἰς Ἀθήνας λόγος ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως περὶ κλεισίματος αὐτοῦ, ἀναμφιβόλως· τὸ γεγονὸς εἶνε σοβαρώτατον καὶ δημιουργεῖ εὐθύνην βαρυτάτην. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ἂν ἔχωμεν σαφῆ ἐξήγησιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἂς εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ τὴν ἀναγνωρίσωμεν ἀμέσως.»

Ἐν συνεχείᾳ ὁμιλεῖ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα καὶ ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος ζητεῖ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν διὰ τοῦ μνημονίου, καθ' ἣν ὥραν ἐγένοντο διαπραγματεύσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν, μέλη τῆς τότε κυβερνήσεως διεδραμάτιζαν πρωτεύοντα ρόλον ἐπὶ θεμάτων κυβερνητικῆς μεταβολῆς καὶ διαδοχῆς.

Καραμανλῆς. Τὸ κείμενον αὐτό, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγένετο λόγος, μὲ ἐβεβαίωσεν ὁ ἀποστολεύς του ὅτι ἐστάλη τὴν 26ην ἢ 27ην Σεπτεμβρίου. Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἂν μοῦ ἐστάλη τοιοῦτον κείμενον. Μετὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ θορύβου, ἠρώτησα τὸν ἀποστολέα του πῶς ἔχει τὸ θέμα καὶ οὗτος, ἐρευνήσας, τὸ ἀρχεῖον του, μοῦ εἶπεν ὅτι ἐστάλη τὴν 26ην ἢ 27ην Σεπτεμβρίου. Κατόπιν δύο συναντήσεων, τὰς ὁποίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ

Ὡς πληροφορούμεθα, τὸ τελευταῖον τριήμερον ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κ. Μπότση καταβάλλονται προσπάθειαι ὅπως ἐπιλυθῇ κατὰ τρόπον ὁμαλὸν τὸ ὅλον θέμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐδημιουργήθη κατόπιν τῆς ὑποβολῆς παραιτήσεως ὑπὸ σημαντικοῦ ἀριθμοῦ μελῶν αὐτοῦ. Αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Νομάρχου ἀποβλέπουν κυρίως εἰς τὸ νὰ μετατεισθοῦν οἱ ἐνέα σύμβουλοι καὶ ἀποσύρουν τὰς παραιτήσεις των, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ αὐτόν, ἐκλήθησαν ἐπανειλημμένως ὑπὸ τοῦ κ. Μπότση ὡρισμένοι ἐκ τῶν παραιτηθέντων συμβούλων, πρὸς τοὺς ὁποίους προέβη εἰς κατιλλήλους συστάσεις.

Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας μας, τὸ ὅλον ζήτημα παραμένει ἐκκρεμὲς καὶ φαίνεται ὅτι τελικῶς οἱ ἐνέα δημοτικοὶ σύμβουλοι θὰ ἐπιμείνουν εἰς τὰς παραιτήσεις των, τὰς ὁποίας, ἄλλωστε, τὴν πρελθοῦσαν Τρίτην ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Νομάρχην καὶ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος. Ὡ, γνωστόν, οἱ ὑποβαλόντες παραιτήσεις δημοτικοὶ σύμβουλοι εἶναι οἱ κ.κ. Δημ. Φωτόπουλος, ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, Κων. Φαρμακίδης, Ἀνδρ. Καλαντζόπουλος, Τάκης Πετρόπουλος, Γ. Σταθόπουλος, Γ. Σιγαλός, Δημ. Μπογδανόπουλος, Πλ. Παπαδόπουλος καὶ Βλ. Πρόδρος. Ὁ κ. Χριστόφ. Σκαμνάκης, ὁ ὁποῖος εἶχεν ὑποβάλει καὶ αὐτὸς παραίτησιν, εἶχε δηλώσει πρό ἡμερῶν ὅτι δὲν ἐπιμένει εἰς αὐτήν, ἔκτοτε δὲ εἰς οὐδεμίαν ἄλλην ἐνέργειαν προέβη.

Οἱ ἀνωτέρω ἐννέα σύμβουλοι ὑπέβαλον τὰς παραιτήσεις των διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, προκειμένου νὰ καταστήσουν ταύτας ὑποχρεωτικὰς διὰ τὸν κ. Νομάρχην. Σχετικῶς τονίζουν ὅτι ἀπεφάσισαν ὅπως ἐπιμείνουν εἰς τὰς παραιτήσεις των, καθόσον διεπίστωσαν ὅτι ἐπὶ τῶν αἰτιάσεών των, στρεφομένων κυρίως κατὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου κ. Τάκη Κοτρωσπούλου, δὲν ἐδόθη ἡ δέουσα προσοχὴ ἐκ μέρους τῆς ἁρμοδίας διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἤδη τὸ ὅλον θέμα εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τοῦ κ. Νομάρχου, ὁ ὁποῖος καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως μετατεισθοῦν οἱ παραιτηθέντες σύμβουλοι καὶ τερματισθῇ ἡ κρίσις. Ὅλαι ὅμως αἱ ἐνδείξεις πείθουν ὅτι καὶ οἱ ἐννέα σύμβουλοι θὰ ἐμμείνουν εἰς τὴν ἀπόφασίν των, νὰ παραιτηθοῦν ὁπωσδήποτε.

Δὲν νὰ σημειωθῇ ὅτι ἅπαντες οἱ παραιτηθέντες σύμβουλοι, πλὴν τοῦ κ. Βλ. Πρόδρου, ἐξελέγησαν κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Νοεμβρίου 1954 συμπεριλαμβανόμενοι εἰς τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ νῦν δημάρχου κ. Β. Ρούφου. Ὁ κ. Πρόδρος ἐξελέγη εἰς τὸ ψηφοδέλτιον ὑπὸ τὸν κ. Γ. Παπαγιαβῆν.

Εἰς περίπτωσιν ἀποδοχῆς τῶν παραιτήσεων τῶν ἀνωτέρω ἐννέα συμβούλων, τὰς θέσεις των θὰ καταλάβουν οἱ ἐρχόμενοι μετ' αὐτοὺς κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας κ.κ. Τάκης Ρηγόπουλος, Στέφ. Σουρανῆς, Ἐμμαν. Μαγιάκης, Σταυρ. Μπιρλῆς, Στυλ. Γερακάρης, Ἀνδρ. Παπανδρεόπουλος, Χρ. Κάνιστρας καὶ Τριανταφυλλόπουλος ἐκ τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ κ. Ρούφου καὶ ὁ κ. Ἀνδρ. Ντόλκας ἐκ τοῦ ψηφοδελτίου τοῦ κ. Παπαγιαβῆ.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι μεταξὺ τῶν ἐπιλαχόντων ἦτο καὶ ὁ ἰατρὸς Κων. Γιαννακόπουλος, ὅστις ἔχει ἀποδιώσει.

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΚΑΘΙΕΡΟΥΤΑΙ ΕΝΙΑΙΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ ΕΜΜΕΣΟΥ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ

ΑΙ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

ΑΘΗΝΑΙ, 22. Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς κατετέθη τὸ νομοσχέδιον «περὶ Δημοτικῶν ἐκλογῶν, περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος κλπ».

Εἰς τὴν εἰσαγγελτικὴν ἔκθεσιν ἀναφέρεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις, ἐν ὄψει τῆς διενεργείας κατὰ τὸ ἄμεσον προσεχὲς μέλλον ἐκλογῶν διὰ τὴν ἀνάδειξιν διοικήσεων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων θέτει ἐνώπιον τῆς Βουλῆς πρὸς ψήφισιν σχέδιον νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιφέρονται ὡρισμέναι τροποποιήσεις καὶ μεταβολαὶ εἰς τὸ ἰσχύον σύστημα.

Διὰ τοῦ προτεινομένου νομοσχεδίου καθιεροῦται ἐνιαῖον σύστημα ἐμμέσου ἐκλογῆς, τόσον τῶν Δημοτικῶν, ὅσον καὶ τῶν Κοινοτικῶν ἀρχόντων. Τὸ καθιερούμενον σύστημα τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς προτείνει καὶ γενικεύει ἡ Κυβέρνησις, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὑπηρετεῖ καὶ προαγάγει δι' αὐτῶν τὰ γενικώτερα καὶ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως.

Διὰ τοῦ προτεινομένου ἐνιαίου συστήματος τῆς ἐμμέσου ἐκλογῆς, ὄχι μόνον δημιουργοῦνται προϋποθέσεις ὑφέσεως τοῦ πολιτικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐντὸς τῶν κόλπων τῆς τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, ἀλλὰ ἐπιπροσθέτως παρέχεται ἡ εὐκαιρία τῆς ἀκομματίστου ἐπιλογῆς καὶ ἐκλογῆς τῶν καταλλήλων προσώπων, τὰ ὁποῖα, παραμερίζοντα προσκαίρως τὰς πολιτικὰς των ἀντιθέσεις, θέλουν ἀφοσιωθῇ εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἐξυπηρέτησιν καὶ προαγωγὴν τῶν Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν πραγμάτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 παρέχεται ἡ εὐκαιρία ὅπως εἰς ἕκαστον συνδυασμὸν περιέχωνται ὑποψήφιοι μέχρι τοῦ διπλασίου ἀριθμοῦ τῶν ἑδρῶν τῶν Δήμων ἢ κοινοτήτων.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 2 ἀπαιτεῖται ὅπωσδήποτε νὰ προσάγεται ἔγγραφος ἀποδοχὴ τῆς εἰς τὸν συνδυασμὸν περιλαμβανομένης ὑποψηφιότητος.

Διὰ τῶν ἄρθρων 3, 4, 5, 8, 9, 12, 13 καὶ 14 τὸ νομοσχέδιον ἐπιφέρει ὡρισμένας τροπολογίας, προσαρμογὰς καὶ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΚΡΙΣΙΝ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΥΠΕΒΑΛΟΝ ΤΑΣ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΚΛΗΤΗΡΟΣ ΕΜΜΕΝΟΥΝ ΟΠΩΣΔΗΠΟΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΝ

ΠΟΙΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΘΑ ΤΟΥΣ ΔΙΑΔΕΧΘΟΥΝ

ΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ κ. ΜΠΟΤΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΩΝ ΔΟΡΥΦΟΡΩΝ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

"Ο ΠΥΡΗΝΑΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ,,

Ἡ κομμουνιστικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἀνατολικῆς Γερμανίας ἐφαρμόζουσα τὴν «νέαν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν», ἔχει ἐπιφέρει πραγματικὴν ἀναστάτωσιν εἰς τὴν Παιδείαν. Οἱ ἀνατολικο—γερμανοὶ γονεῖς, ἐκφράζουν ἤδη ἀπροκαλύπτως τὴν ἀνησυχίαν των, διὰ τὴν σοβαρὰν πνευματικὴν καὶ σωματικὴν κόπωσιν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλονται τὰ παιδιά των, ὑποχρεωμένα νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὰς βαρείας ἀπαιτήσεις τοῦ «πολυτεχνικοῦ προγράμματος». Πράγματι ὁ συνδυασμὸς τῶν σχολικῶν ἀπασχολήσεων, μὲ ἐκείνας τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἐργασίας εἰς τὰ διάφορα ἐργοστάσια καὶ τὰς γεωργικὰς κολλεκτίβας, δημιουργεῖ μίαν ἄκρως ἀνησυχητικὴν πρόβλεψιν διὰ τὴν ὑγείαν τῶν παιδιῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερβολικῆς κοπώσεως, παρὰ τὰς διαβεβαιώσεις τοῦ Κόμματος ὅτι «δὲν ἀντιμετωπίζεται τοιοῦτος κίνδυνος, ἀφοῦ παραλλήλως ἐλήφθη μέριμνα περιορισμοῦ τοῦ σχολικοῦ προγράμματος...»

Χαρακτηριστικὴ ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ δημοσιευθεῖσα τὴν 5ην Νοεμβρίου π. ἔ συνέντευξις εἰς τὴν ἐφημερίδα τοῦ Πότσδαμ «Μερκίσε Φολκτίμμε» μιᾶς ἰατροῦ, ἡ ὁποία εἶναι μητέρα καὶ ἡ ὁποία μεταξὺ ἄλλων ὑπεγράμμισε τὰ ἑξῆς: «Τὰ σχολεῖα δὲν πρέπει νὰ θυσιάζουν τὴν φιλολογικὴν καὶ μουσικὴν μόρφωσιν τῆς νεολαίας. Θεωρῶ, ὅτι τὸ Γυμνάσιον τοῦ Νάουεν διέπραξε μέγα σφάλμα, ὅταν κατήργησε τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν. Θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ διατηρήσῃ ὡ, προαιρετικὸν τοὐλάχιστον».

Τὴν 22αν Νεμβρίου ἑξ ἄλλου ἡ ἰδία ἐφημερὶς ἔγραφεν ὅτι τὸ ἐργοστάσιον Κὰρλ Μάρξ, «δὲν κατορθώνει νὰ διδάξῃ εἰς τὰ παιδιὰ τὴν Ἱστορίαν τῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς, τεχνολογικὰς μεθόδους, τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς σοσια